De reportage over het graanveld (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Sanne werkte al drie jaar als cameravrouw bij een kleine documentaireploeg. In september kreeg ze de opdracht om een reportage te maken over droogte in Oost-Europa. De redactie wilde het materiaal in november uitzenden, precies wanneer de discussie over voedselprijzen op zijn hoogtepunt zou zijn. Sanne was blij met de opdracht, hoewel ze wist dat de voorbereiding veel tijd zou kosten. Het moeilijkste onderdeel was papierwerk.

Eerst moest ze namelijk een visum aanvragen, en dat duurde bijna zes weken. Ze belde het consulaat, stuurde formulieren op en wachtte. Ondertussen pakte ze haar apparatuur in en controleerde ze elke lens twee keer. Uiteindelijk kwam de toestemming binnen, drie dagen voor vertrek. Haar collega Bram regelde het vervoer en huurde een oud wit busje waarin alle koffers en statieven pasten. Ze vertrokken op een grijze maandagochtend.

De rit duurde twee dagen. De laatste weg naar het dorp bleef maar door de heuvels kronkelen, zodat Bram voortdurend moest remmen en schakelen. Sanne keek naar buiten en zag eindeloze velden. De tarwe stond geel en dun op de droge grond, veel korter dan normaal. Ze begreep meteen waarom de boeren zo bezorgd waren. Toen ze uitstapte, struikelde ze bijna over een diepe scheur in de aarde. Bram lachte, maar het beeld was tekenend: de bodem was letterlijk gebroken.

In het dorp spraken ze met een boer die al veertig jaar op hetzelfde land werkte. Hij vertelde dat zijn oogst dit jaar de helft minder opbracht. Volgens hem verloor de sector wereldwijd meer dan een biljoen euro door mislukte oogsten en stijgende kosten. Sanne wist niet of dat cijfer klopte, maar ze noteerde het toch. Wat haar vooral raakte, was de rust waarmee hij sprak. Hij zei dat wie dan ook die het wil zien, gewoon naar zijn veld moet komen. Sanne filmde zijn handen terwijl hij de droge halmen tussen zijn vingers wreef. Dat beeld was visueel sterker dan elke statistiek.

's Avonds liep ze alleen door het dorp. Ze had de neiging om na een lange draaidag doelloos rond te dwalen, gewoon om de sfeer op te nemen. Overal zag ze dezelfde stille straten en gesloten luiken. Terug in het pension bekeek ze de opnamen op haar laptop. Ze twijfelde of ze de emotie van die middag wel goed kon overbrengen aan een publiek dat duizenden kilometers verderop op de bank zat. Bram zei dat beelden dat beter doen dan woorden. Sanne dacht na en knikte langzaam.

De volgende ochtend filmden ze nog één scène bij zonsopgang. Een jongen gooide een appel naar Bram, die hem net wist te vangen voordat hij op de grond viel. Iedereen lachte. Sanne besefte dat een documentaire over droogte ook zulke momenten nodig heeft. Ze zei tegen Bram dat je goede verhalen waar dan ook kunt vinden, zelfs midden in een verdroogd landschap. Twee maanden later zat ze thuis voor de televisie toen haar naam over het scherm liep.

Probeer onze 6-stappenmethode gratis om deze woorden echt te onthouden.

Luister deze aflevering online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29326

Begin gratis met deze cursus: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2041